

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1276/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Светлане Цокић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К. бр. 10/16 од 10.12.2018. године и Вишег суда у Неготину 1Кж1 бр. 51/19 од 16.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 04. децембра 2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Светлане Цокић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К. бр. 10/16 од 10.12.2018. године и Вишег суда у Неготину 1Кж1 бр. 51/19 од 16.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К. бр. 10/16 од 10.12.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета - једне мотике са утиснутим срцем на унутрашњој страни и са дрвеном држаљом дужине око један метар.

Истовремено, окривљени је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, те да надокнади трошкове кривичног поступка исплаћене из буџетских средстава суда, о којима ће се одлучити накнадно, посебним решењем, по правноснажности пресуде.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Неготину 1Кж1 бр. 51/19 од 16.09.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Неготину - Одељење у Мајданпеку и браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Танчића, а пресуда Основног суда у Мајданпеку К. бр. 10/16 од 10.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Светлана Цокић, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је неоснован.

Поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, и с тим у вези наводи да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба на тај начин што је у оптужном предлогу наведено да је окривљени критичном приликом тупим металним делом мотике са дрвеном држаљом дужине око један метар, коју је имао у рукама, ударио оштећену у подлактицу леве руке у пределу изнад зглоба шаке, наневши јој тим ударцем лаку телесну повреду у виду отока и раздеротине у пределу леве подлактице изнад зглоба ручја, док је суд у изреци пресуде, као последицу радњи окривљеног, навео да је окривљени оштећеној нанео лаку телесну повреду у виду крвног подлива коже у пределу леве подлактице изнад зглоба ручја.

Према ставу браниоца, оток и раздеротина, насупрот крвном подливу, представљају два различита вида телесне повреде, који се разликују по природи и по могућем механизму настанка, те је на овај начин правноснажном пресудом прекорачена оптужба, односно повређен је објективни идентитет оптужбе и

пресуде, јер је оптужним актом окривљеном стављено на терет да је оштећеној нанео лаку телесну повреду у виду отока и раздеротине, а што је супротно садржини изреке пресуде у којој је наведено да је оштећена задобила лаку телесну повреду у виду крвног подлива коже.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Ово с`тога што прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног, које су описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеног, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, доношењем побијаних правноснажних пресуда, суд није повредио субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, јер је окривљени АА суштински оглашен кривим за идентичне радње које су му на терет стављене оптужним актом јавног тужиоца, а прецизирањем оптужног акта у погледу описа лаке телесне повреде коју је оштећена задобила критичном приликом речима „у виду крвног подлива коже“ уместо речима „у виду отока и раздеротине“, суд је оптужни акт уподобио са чињеничним стањем утврђеним у току поступка, на шта је суд и овлашћен.

Како, дакле, у конкретном случају оптужба није прекорачена, јер се пресуда односи на лице које је оптужено и на дело које је предмет оптужбе у оптужном акту јавног тужиоца, а чињенични опис је остао у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је окривљени и оглашен кривим, то су по оцени овога суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је побијаним пресудама оптужба прекорачена.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић